

заходів та засобів захисту інформації на всіх рівнях системи інформаційного забезпечення.

Використані джерела:

1. Красіков Д.О. Правове забезпечення інформаційної безпеки в діяльності органів внутрішніх справ України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.19 К., 2019. 20 с.

2. Іванець Т.М. Інформаційна безпека держави як умова для збереження національного суверенітету. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/ivanets-tm-informatsiyna-bezpeka-derzhavi-yak-umova-dlya-zberezhennyansionalnogo-suverenitetu/> (дата звернення: 12.11.2020).

3. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 рр.: Закон України № 537V від 9 січня 2007 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. № 12. Ст. 102.

Філімонов В.О. курсант 2 курсу ФПФОДР

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Рижков Е.В.

завідувач кафедри, кандидат юридичних наук,
доцент кафедри економічної та інформаційної
безпеки Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ ЧЕРЕЗ ГЕОІНФОРМАЦІЙНУ СИСТЕМУ

У даній роботі розглянуто поняття та сутність геоінформаційної системи, її структура та основні функції, можливості її вдосконалення шляхом прийняття певних законів та нормативно-правових актів, що будуть слугувати регулятором взаємовідносин між громадянами, їх власністю кіберполіцією України.

Сьогодні важко уявити роботу будь-якого з підрозділів Національної поліції України без інформаційного забезпечення та інформаційного забезпечення, накопичення та систематизації інформації в базах даних. Це явне підтвердження загальновідомої тези "хто володіє інформацією, той володіє світом" .

Необхідним заходом управління є наявність вичерпної, цілком достовірної, позбавленої суб'єктивних (неточних повністю та офіційно не підтверджених) слів інформації, яка необхідна для виконання певної конкретної задачі та допускає прийняття відповідного, добре продуманого управлінського рішення. Ця інформація повинна відображати не тільки реальний стан справ, але й тенденції,

масштаби та очікувані наслідки розвитку життєвих процесів з коротко- та довгостроковою перспективою [1, с.74].

Для України, яка перебуває на стадії всебічного розвитку соціальних мереж, інформаційних технологій, питання формування інформаційно-аналітичної бази для прийняття управлінських рішень є особливо актуальним. Тому об'єктивною вимогою є повне використання сучасних інформаційних технологій. Стратегія інформаційно-аналітичного забезпечення має полягати у формуванні єдиної системи збору, обробки, зберігання та передачі інформації в цій галузі, яку буде затверджено на державному, законодавчому рівні. ГІС має слугувати для пошуку людей як сервіс, з використанням якого користувач сервісу має можливість знайти людину, яка знаходиться поряд з нею на карті, та розпочати спілкування. Сучасні інформаційні технології - це сукупність методів, виробничих процесів та програмно-апаратних засобів, інтегрованих для збору, обробки, зберігання, розповсюдження, відтворення та використання інформації в інтересах своїх користувачів [2].

Сама геоінформаційна система (ГІС) являє собою найсучаснішу комп'ютерну технологію, яка дозволяє поєднувати модельне зображення території (електронне відображення карт, діаграм, простору, повітряних зображень земної поверхні) з інформацією табличного типу (різні статистичні дані, списки, економічні показники, тощо). Також під геоінформаційною системою розуміють систему управління просторовими даними та пов'язані з ними атрибути. Більш конкретно, це комп'ютерна система, яка дозволяє використовувати, зберігати, редагувати, аналізувати та відображати географічні дані. Вона призначена для збору, зберігання, модифікації, управління, аналізу та відображення всіх форм географічної інформації. ГІС використовується багатьма дослідниками в галузі екологічних проблем для виявлення різних показників в географічній сітці. За територіальним поділом ГІС поділяються на глобальні ГІС, субконтинентальні ГІС, національні ГІС частіше мають статус державних, регіональних ГІС, субрегіональних ГІС та локальних або місцевих ГІС. [3, с.172]

Для правильного функціонування геоінформаційної системи на території України недостатньо створити певну кількість нормативно правових актів та законів. Необхідно встановити їх таким чином, щоб вони усі нормально функціонували, та щоб один не перекривав своїми функціями (також існуванням) інші. Лише тоді вони зможуть діяти безпосередньо один від одного та на користь кіберполіції України.

Отже, зробимо висновок: головним пріоритетом для розвитку є розробка алгоритму подання інформації про користувачів. Використовуючи маркери, які є на карті, а саме тоді, коли користувач натискає на маркер, що вказує на конкретну людину, він отримає графічну та текстову інформацію про цю особу. Ця інформація дозволяє отримати доступ та записати профіль користувача. Наявність цієї інформації на маркері значно полегшує та пришвидшує процес спілкування між користувачів, що є перевагою перед аналогічними сервісами. Користувач також має можливість написати повідомлення на стіну, яке можуть бачити всі користувачі цієї послуги; ця особливість дозволяє відстежувати активність користувачів

Використані джерела:

1. Рифонова Т. А. Геоинформационные системы и дистанционное зондирование в экологических исследованиях / Т. А. Трифонова, Н. В. Мищенко, А. Н. Краснощеков. – Східна наука, № 4, 2017. - с. 74
2. Інформаційне забезпечення професійної діяльності : навч. посіб. / І.В. Краснобрижий, С.О. Прокопов, Е.В. Рижков – Дніпро : ДДУВС, 2018. – 218 с.
3. Бусигін Б.С, Гаркуша І.М., Середінін Е. С., Гаєвенко А. Ю. Інструментарій геоінформаційних систем: довідковий посібник. – К.: ІРГ “СБ”, 2000. – 172 с.

Пяничук М.С. курсант III курсу ФПФОДР,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ
Науковий керівник: Гребенюк А.М., доцент
кафедри економічної та інформаційної безпеки
к.т.н., доцент Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРАВООХОРОННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Наразі у світі відбувається велика кількість, можна навіть назвати це «вибухом», нових технологічних відкриттів, метою яких, безумовно, є побудова «розумного», «цифрового» суспільства і держави. У сучасному світі навряд чи залишилася хоч одна сфера людської діяльності, в яку цифрові технології не принесли кардинальних змін. Так само, не менш важливим буде застосування новітніх технологій у діяльності поліції. Цифрова трансформація відкриває нам нові можливості в поліцейській діяльності, а саме аналіз величезних масивів даних, підвищення внутрішньої ефективності системи та прискорення її роботи. Саме такі властивості цифрових технологій можуть запропонувати працівникам поліції нові інструменти впливу у протидії злочинності та підвищити якість їх роботи.

Варто розглянути це питання в аспекті аналізування досвіду зарубіжних країн, щодо впровадження нових технологій для допомоги в роботі правоохоронних органів. І так, середньорічний темп зростання загальносвітових витрат правоохоронних органів на програмні засоби та обладнання становить 9,3%. У 2018 році фінансування оцінили в \$ 11,6 млрд, за 2020 рік витрачено вже понад \$ 13,6 млрд, а до 2023 року, за підрахунками аналітичної компанії Markets and Markets, бюджет збільшиться до \$ 18,1 млрд. Гроші витрачаються не тільки на зброю і засоби захисту, але і на високоточні інформаційні технології.[1]

Інновації наразі впроваджують по всьому світу, щоб швидше знаходити і